

THE MORNING STAR.

Vol. 49.

Jaffna, Thursday the 18th of April, 1889.

No. 8.

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION: BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE.

RECEIPTS FOR THE MORNING STAR.

1888.		
Lunagalla	Mr. N. Supramaniam	25
"	" N. Supramaniam	1.75
Batticaloa	Rev. E. S. Adams	1.75
Jaffna	Katcherry J. Rudd Esq.	1.50
"	J. E. Fraser Esq.	1.50

Local and General.

—We learn that some have inferred from recent articles in the *Star* that we do not want a Railway. That is a mistake. We do want a Railway and we said so in our first article on the subject. We want a Railway very much. But because we want it, we do not intend to assert that it must be built and that all objections which may be made are of necessity invalid. It is the business of the committee, not of the papers, to prove that the Railway should be built. We are very glad to see that they are trying to do so, and we hope they will succeed.

—HERNIOTOMY. In the middle part of March last, a young man was severely suffering from symptoms of inguinal strangulated hernia which could not well be reduced. We are pleased to say it was operated upon under chloroform, in the Government Civil Hospital at Pt. Pedro and the case proved a complete cure in a few days. Great credit is due to the Surgeon there in as major an operation as the above.

It is a pity to observe that when children happen to get tumours in the common seats of inguinal hernia ignorant people in this country, without consulting proper medical authorities rashly bore the external ear to the great pain and detriment of the patient.

In this period of modern Christian civilization they would do well in cases of inguinal hernia to seek European Medical aid, providing themselves early with a truss to apply locally. Com.

—EASTER HOLIDAYS. Bank and Government holidays are from the 18th till the 23rd both days inclusive.

—"THE DIVINE MAN JESUS CHRIST." We acknowledge with thanks the receipt of this small Tamil pamphlet of 18 pages. It was originally written in English by the Rev. S. W. Howland, Secretary J. R. T. S., and carefully rendered into lucid, smooth and idiomatic vernacular by the editor of "Pallar Nasoon." The author confines himself to the subject and fully and fully proves that Jesus Christ is the true divine man. It is worthy of the perusal of all the educated people.

—In the last higher examinations held at Madras two of the sons of Mr. J. M. Valupillai have come out successful. Mr. V. Dasavagannapillai in the A. C. E. and Mr. V. Masillanipillai in the B. L. examinations.

—FESTIVALS. A few noted Sivite temples have, within the past few weeks, celebrated their festivities. The supposed sacred inmate of the shrine riding in a grotesque car round the temple completes the ceremony. The preliminary *fetes* immediately preceding the car day, varying from ten to twenty successive night performances are conducted in the grandest eastern style, at the expense of some wealthy native or a company of a class of people who with a spirit of competition, take turns in the celebration. Facts connected with these festivals are deemed too notorious to require proof. It is indeed a matter of regret and shame to see our conscientious and reasoning gentlemen still regarding the worship of God as a matter of noisy confusion. Is it here piety, godliness and peace rest? How strongly do these reflections upon the morality of many temple-going generations. How incompatible is the introduction of a nautch girl to the presence of a god with the attribute of supreme holiness? We are all conscious of the necessity of seeking reconciliation with our Father whom we have all grieved. And there can be no other way to obtain such reconciliation except the one which He and His merciful providence has revealed to us. Com.

—WATERBURY WATCHES. The price of these watches has been reduced by Rs. 2 so that a single watch can be now bought at Rs. 7.

—THE S. S. "Siku" was wrecked some ten months ago off the coast of Galle. The cargo in the vessel consisting mostly of cloth was valued

at £ 3,000,000. The salvage of goods is still going on and bales of cloth are daily brought ashore and sold at auction, which are again exposed for sale in shops or hawked about along the road for sale in retail. Purchasers therefore, need be cautious lest they take damaged for good cloth.

—OUR GOVERNMENT AGENT, his staff of officers and Dr. Keyst reached Jaffna on the 10th inst. all weary by the voyage and anxious labor at the Fishery.

—Dr. KYNSEY returned to Ceylon on the 11th. after a long absence on leave and resumed the charge of his office as P. C. M. O.

—ANTI-CHRISTIAN SOCIETY. A few young men were conspicuous at the last Maruthadi car day with a banner at their head bearing the above inscription. These were intent upon the distribution of tracts. Some of these tracts quote isolated portions from the Bible of the rule of conduct given by Moses to the Israelites and deliberately question the neglect of the Europeans in the observance of these rules. What class of people is meant by the term Europeans, I do not know, but I would remind this society that rules peculiar to one class of people are never applicable to all, and that repealed rules are never observed again unless they are revived. It is also to be observed by the society that expressions, however strong or mild should never be ventilated before the author thoroughly understands his positions. The blind man judged rightly that the tail of an elephant was a broom-stick. The Bible open to each and all of us should be fully studied and commentaries consulted before beginning to teach the public and we should never endeavour to criticise isolated portions. Com.

—AN EXAMPLE. One of our old subscribers has given us the occasion of reminding our subscribers of the old, but still emphatic maxim "Pay each man his dues." The amount he owed was considerable and incurred a long time ago, yet he had honesty to remit it to us without our request. The honest example of Mr. S. G. B. of Pallai we believe will teach a lesson to many of our delinquent subscribers. Reputation is second to life.

—HINTS TO PREVENT CHOLERA. "There is no danger of cholera, save by infection, and there is no danger of infection in the air. The infectious material is altogether in the discharges of the patient, and once these discharges are dried the cholera germs die. The chief precautions to be taken are not to eat or drink in a house where cholera exists and if any one tending a patient touches the patient's body the hand should be disinfected. The best disinfectants to use are a strong solution of carbolic acid or a solution of corrosive sublimate. It ought always to be remembered, too that fire is the great thing and clothing and so on should be burnt." We further refer our readers to the elaborately written article on "cholera, its cause and cure" published in the "Ceylon Almanac 1889.

—CHOLERA. Pearl fishery at Dutch Bay was suddenly closed as the dreadful disease broke out among the divers and others. To hear related the circumstances connected with the death of the captain of "Serendib" it is painful to learn that four or five of the party of officers and their servants returning to Jaffna in a sailing vessel were attacked with cholera and died, and their corpses had to be dropped into the sea, one after the other. Our Government Agent also returned on board the same vessel. At Chenieratu, Chundicilly, Town, Kockvil, and Changanarai, it is said, the disease has broken out, and several cases have proved fatal. During the last wet season, it was greatly feared the epidemic might break out in some terrible form. But thanks to a merciful Providence for averting the evil then. But now the Pearl Fishery has furnished the means of introducing it. We hope however that it will not spread. While dry weather and south west monsoon are checks on the spread of this epidemic the government will take all possible measures to suppress it. We hope the people will second its efforts.

—MAGISTRATE AT PT. PEDRO AND CHAVAKACHERI. The omission in the Gazette to advertise the appointment of Mr. Grenier, as Magistrate of the above districts, has given occasion to doubt the acceptance by that gentleman of the offer made by Government. A salary of £ 300 a year, may not be a sufficient inducement to a practising lawyer of the Colombo Bar, to accept the office. Whether

the question of salary, or other reasons, weighing with the employers, the appointment has not, as yet, been made known.

—JAFFNA MAGISTRATE. We are glad to learn that Mr. C. W. Ketheavalupillai has been appointed as acting Magistrate and Commissioner of the Minor Courts, Jaffna, until further orders, in addition to his duties at Kalis and Chavagachechery.

—ARRACK RENT. The Jaffna farm was purchased by a Singhalese man, now residing at Jaffna, for Rs. 41,000 against Rs. 37,000 of last year. The same man purchased the Manaar farm for Rs. 15,000.

—THE JAFFNA KACHCHERI AND THE O. B. C. The Government, we understand, has again to open accounts with the Bank, as it existed before it failed in '84.

FOREIGN NEWS.

—A severe famine is in progress in China. Already amounts equal to Rs. 60000 have been raised in New York for relief, and in London, over 600000.

—The centennial celebration of the inauguration of Washington as first President of the United States will take place on April 30.

—The Shah of Persia is going to England on a month's visit during the season, and is to visit Russia and Germany in his way.

Japan has taken another long stride forward. On February 11 the Mikado promulgated from the throne the new constitution for that Empire. This Constitution establishes a House of Peers, the members of which are to be partly hereditary, partly elective and partly nominated by the Mikado. A House of Commons of 300 is also established. The right of suffrage is given to all men of the age of twenty five years and over who pay taxes to the amount of \$25 yearly. Liberty of religion, freedom of speech and the right of public meetings are established by this constitution.

—Active negotiations are going on for the abolition of slavery in Africa, and a conference of the powers to discuss the matter is probable.

C. M. S. TEACHERS' SCRIPTURE EXAMINATION.

An examination on the Epistle to the Romans was held by the Rev. E. M. Griffith for all the vernacular teachers, during December last, and prizes were awarded to successful candidates. Mr. K. A. Kumanayagam the Head Master of the Kondaville Boys School won the first prize. He was taken into the Mission service in 1870, and has ever since been holding the first place in all such Scripture Examinations held by the Revs. Messrs Good, Wood, and Simmons. He is besides a successful teacher and has won the confidence and esteem of his superiors. We wish him all success in his career under the Mission. Cor.

COTTON CULTIVATION.

The Director of the Royal Botanic Gardens gives the following in his Report for the year 1888. I am of opinion that a very large tract of country—namely, the whole of our dry region (four-fifths of the Island)—is generally well adapted for the growth of cotton; this is either not at all, or but slightly, under the influence of the southwest monsoon. The moist region exposed to that monsoon, and with a copious and irregular rainfall, I do not consider anywhere quite suitable for this cultivation, but Mr. Mitchell informs me that he has received a beautiful sample of Sea Island cotton from near Gampola, and that the grower, Mr. Blackett, who has a large plantation, expects to get over 200 lbs. clean cotton per acre. As regards the kinds to grow, the short-stapled Indian cottons will succeed throughout the regions indicated, and the more valuable American sorts have often shown good results. Growers of these more valuable kinds must be prepared, however, for much loss from insect ravages and from uncertain weather. What is wanted is a cotton which shall combine the qualities of these with the hardy nature and ease of cultivation of the Indian kind; but hitherto attempts to cross the two species have not succeeded. As to prospects here, all depends on the native cultivators becoming fully assured that the produce can find an immediate sale on their villages, and this I understand will be the case when once the new Company is in full working order.

உதயதாரகை.

நீதி இராச்சியத்தான உயர்த்தும், பாவுமோ எந்தச் சனங்களுக்கும் இகழ்ச்சி.

சகம் புத்தகம்.] யாழ்ப்பாணம்,

தஞ்சைம் (ஸ்ரீ) சித்திரை மீ அஞ்சு.

வியாழக்கிழமை. [சங்கீதம், அ.

உதயதாரகை.

தஞ்சைம் (ஸ்ரீ) சித்திரை மீ அஞ்சு.

FOR SALE! SALE!
பாவலர்சரித்தரீபுரம், லிலை துபா, க. இரா.
தபாற்செலவு, சதம், க.உ.
இலவறகொண்டி, லிலை சதம், க.உ.
தபாற்செலவு, சதம், க.உ.
மாளிப்பாயில் ஆச்சியோனிடமும்,
திருக்கோணமலையில், ம. ம. சி. சுப்பி
மணியின்பின்னா உபத்தாரிசுமும்,
பெறுக.

J. R. Arnold.

யாழ்ப்பாணம்.

வாரவார்த்துமான்.—Weekly Summary.
தமிழ்மருதப்பிறப்புவுதவகாட்டிப்போயிற்று.
கொண்டாட்டி வீசெலவுகள் கவனிப்புகுறியை
வல்ல. காலசிலையில் யாதோர் விசேஷமில்
வல்ல இலட்சிசொழும் வீசி வாடைபட்டன் சமா
தானமாயிப் புறக்கத் திராவில் உஷ்டவைகோ
ரத் தாங்கப்பாடுவாரை மனமுழங்கியும் பின்னி
யாதுவிடத்தந்தாகக் காட்டிற்றாகியும் பவனி
வாழ்வல்ல சிறுதானியகூட்டுத் தோட்டக்களும்
மற்றுபுடன அப்புகொளி விருப்பகாட்டியும்
அதற்குப்பல்லவன். முன்னே சனக்களம் கச்
சுறுதியும் கரும் சற்று தனித்தனமும் வைத்
தயர்மாளின் ஊசாட்டில் முன்போலிருக்கவல்ல.
புகையிலைத்தோட்டக்காரர் மிக விடுப்பாய் உற்
சாகக் கொள்ளுகிறார்கள். மனமுழப்பயரன்
முகக்கயிலைக் கற்றுணர்குது வாய்ப்பல்ல. புகை
யிலைவெட்ட வாய்ப்புறங்கு கட்ட வாய்ப்புப்பா
ரும் அசுகர். சிப்பக்கன் சில ஏற்றப்பட்டுவார்,
வெட்டுமீதப்பமளி விளிமேற்றும். போருள்வல்ல
யாவாறு சமலிவாய்விருக்கிறார். நெல்லும் படி
யோன்று பண்டமொன்றுவரையினிற்றது. சனங்
கனாத் தற்காலம் அருட்டிலிவகு சலாபத்தழப்பி
தார். அவர்க் காதிலிவகு சலாபத்தழப்பி
சிற்துச் சமயமாண்களைனக் கோதாரிச்சத்தம் கா
திலிவகு எல்லவரும் அருட்டிலிவகு விளிமேற்
கின்.

சலாபங்கு குழப்பி.—Cholera.— ஒலிமேழ
மபக்க கடைபக்ககடை அச்சமதிக்கமாய் வெண்
னைய் திரைவெருகுறும் மத்தத்தெறிக்கத் தா
ழிபிரிந்து தயிர்பெருகின் தன்மமென, இதோ அரா
சாட்டியார் மதிப்பெருக்கத் தோண்டியேற்றி
ன்று சனங்குப்பாத்த மனங்கொள்கிறும்போது ஊர்
கலக்கி, கொப்பங்கலக்கி ஒன்றுக் காரண அபிதா
னம்பெற்ற விஷபேதி சலாபத்தைக் குழப்பிற்று.
கல்லெறிநிலில்விழக் காக்கைக்கட்டில்கள்கவல்
நகரெனென, கோதாரியெழுந்ததும் விழவே சனங்
கன் கொம்மெனது தவயிப்பேடுதெறிக்க கொட்டம்
பிடிக்கச், சலாபத்தவலவாரன் எம்மென்வார்
ஒட்டத்தொடக்கிறுரைத் தித்தில் கூடாதெனக்
கனாடு தம்மவரோடு போசிறுது இனி அம்மட்டுக்
தானென்று ஒளிப்பை சிறுத்தன் ஒடினோடு
டாடினோர் பின்னோடு கட்டிய கோட்டில்க
ளிலே அகனிச்சிசுகாராதுதனை உருவெற்றிலித்
தடிமடியுமின்னுக்குச் சண்டவெனப்பெற்றபடி. அ
புத்தகக் கட்டிடங்களைல்லாம் ஒருகொடியிற் பஸ்
ம்சுரப்பினது. அள்ளினோடு, கொண்டோடுகொ
டு, கவனிப்புகுத் தோலிவாய்க்கட்டிலும், தோலி
குகச் சுவைவாக்கித்தொழுகச் சனக்கள் பதறி
ச்சித்திச் சனக்கைக்கட்டிடப்போர் சலாபத்தாரை
யம்மென்வாரும் வலக்கைக்கட்டி ஊர்காவற்
றையில்கவல்து தங்கிக்கச்செயிற்சித்தியவாஞ்சு
ரையாய்ச் சோகத்தன். சலாபத்தழப்பி எம்மென்கரி
யின்மனைசையுக் குழப்பிற்றன்று அவருடன் கோ
ளிச்செயித்தாரில் மூலகர வல்லிற்று. ஓராட்
பெய்சினார். தோணியிலிற்றதார் கல்லுடன்ஆழி
யிலுக்கப்பட்டு. இவ்வாறு சலாபத்தைக் கலக்
கிக் குழப்பிலிட்டதல்ல, துணைமன் மன்னவர்
முறையின் சிலந்தத் விடயமொன்றுக்குத் கோட்டி
புலக்கப்பற்காரனுக்குவிழ்த் தோடுவ பாலிவ
வாயிற்று இவர்க் துணைவருளையையப் பிரிந்து
கொழும்புக்குப்போய்வாயிலிச் சிசுக்கண்டாரோசு
ர் அவருக்குக் கூடாறுவாயிற்று. சொகலேனே!
இவர்க் சட்டெனப் பிடுமெனமில் விழுகின்ற! ஐய
யோ!! Poor Capt. Robson! இசுகற்பித்தான்
சலாபத்தழப்பிக்கு வரவே இவரைவிட்டுப்பிரிந்து

சீமைக்குப்போயிருந்த இவரது சேசமணனையும்
பின்னாய் கொழும்புக்குவந்த சேசத்தன். புறந்
தவரைபைப் பெண்ணும் பெண்ணின்வரலையும்
புறநதும் எவ்வாறு காக்கியிப்பாரென்றது உம்
லேனியாய் வர்ணித்தற்கேற்ற காரியாக்
சுப்பத எந்திற்றவரையும் ஒப்பிக்கொள்ளப்பட்ட
கருமம் என்பதது என்னக்கான இக்கணம்
வருதவர், வருதவர், என்று கொழும்பிற்குத்தி
க் இக்கேதனத்தும் னதானத்திலிருந்து இறந்தசே
ய்தி எட்டியபோது என்னவாய் மறது பிரலாபப்பா
னோ அவ்வாறு யாருக்கினக்க. கப்பலிலே போ
யிலிருந்தும் மூவாரித்தாரர்கள். இச்சுக்கதியோ
குபளித்த, இரணக்கத்திற் புறங்கொடுத்தோ
ன உழவையொட்டிலிட்டுக் கலக்கும் சயம்பெ
ற்ற மாவுத்தனெனச், சலாபத்தைக்கலத்தக் கோ
தாரி அக்கக்கே அவரவரைவிட்டுக் கலத்தது.
கொழும்பில் முகத்தவரார் என்னுமிடத்திலே
எழெட்டுப்பேர் சாய்க்கார்கள். இக்கேபடமனப்ப
றத்தர்ணைய சலாபத்தார்த்தும்பென் சிலரும் சீரும்
பினோர் விட்டுக்காரர் சிலரும் மேசம்போனார்கள்.
எமக்குத் தூதர்வல்லவச் சலாபத்தார்த்தும்பென்
ஒருவிட்டுக்காரர்க்கோதார்த்துமீதும்பென்
கிதான் இக்கேதனத்தும்பென் இறந்தவர்கள். மற்
கிலையுமில்லாததும் தென்க்கப்பட்டுப்போ
வித்தகிறதும் உட்கோகோட்டைக் க்ககர்த்தைப்ப
திலும் ஒருவிட்டில் இவர்க் பிக்குறெடுத்திலோ
குவாய் நெத்தலிட்டார்கள். இவர்க்ளூட் பிரா
மனப்பென்னைகுத்தி. ஆகவே, அக்கக்கே அபி
காரிகள் வைத்தமாதிரி யுத்தலும் குயுத கட்ட
வையுடன் சனஞ்மாயிலுப்பது புத்தி! புத்தி! வர
குக்கத்தும் விவெக்கத்தும் கட்டில்கவாயும்பு
கட்டிலுமையுக்காரர் சேசம்பெனையு எச்சியப்
போடுவருமிருப்பது விவெகம். காலம் அதற்
கேற்ற காலமென்றென்பது சற்றே ஆறுதல்தான்.
மனஞ், கொழும்புத்தனை. அல்லப்பிட்டம்,
கோக்குவல், சுண்டிக்குறி முதலாம் பலவிடங்க்
ளிலு் முதலிட்டப்பட்டிருக்கின்ற.

சங்கானே உடையார்.—Late Mr. Marri
man.—சங்கானே உடையாரும் சங்கானேத் தி
ருச்சையையச்சேர்க்கோருமாய் மென். அ. மாரி
முத்து சட்டென இவர்க்ளூட் தன் நோயால் நே
ருத்தலிட்டார். இவர்க்ளூட் பாரும் மெனபேசி
ன் திலியைய்பல உடையார்த்தும்பென். தோ
ம்புக்கட்டி யாருது படலையைத் திறக்குமோ பார்த்
திருக்கிசெளம்.

ஸ்ரீ யாழ்ப்பாண வாலிபன்.—A Jail
Lad.—சிக்கப்பூர் ஈழமூலப் பணாரப் பவியேடு
பதனெய்யாண காரியம். சில அளவைப்பகுதி
யில்கவையாய்ந்த மென். இ. சபாபதி தேசு
யோகமான சக்கதி காத்திலுப்பெற்றோர். உ
லிவ்வித வனமென். இலகுப்பின்னாது இவ்வால
பனசெயுத்தான்.

இலங்கை.

அரசாட்சித் தீவனம் வைத்தியர்.—
Dr. Kynase, C. M. G.—உத்தரவிச்செயில் ஊர்
போய்த் திதும்பலம் அவ்வத்தவருகலத்தை நீட்
யுக்கக் கேட்டுகிறார் கைக்கி வைத்தியர் சித்த
யாத்திரையாய் வேக்கோசாரைவி வந்தசோர்
தார். முன்னோடுவருபது உயரவேறியிருந்தார்
பழமபடி. மிற்கிலிவோர்.

சனோபகாரசங்கம்.—A Benevolent So
ciety.—இப்பெயர் சங்கமொன்று மட்டுக்கு
ப்பைச் சேர்த்துக் கல்லாறு என்னுமிடத்திலே போ
னவகுது முற்காலிலே ஆம்பம்பெற்றிருக்கிறதொ
ன்றுக்கு சக்கி எமது கைக்கி யுக் இரும்புப் பங்க்
தது. இச்சுக்கத்திற் குடையோ. யோன் நகரத்த
உபத்தியாய் சித்தி. அல்லுத் தனவந்தருவோ
சவாரன். ம. ம. வினாத்திப உடையார் அக்
கிராரன். சங்கம் செய்தித்தேக்கலம் அதன் வி
ஷயக்கள் சித்தபெறவாய் வாஞ்சிக்கத்தேறும்

குமாரகுதிரிசுக் குதலியார்.—Kumara
Rasasinga Mud.—இவர்க் இடக்கணிய செனுவென்
தவையானுர் என்று முற்பிறாதும், தமது உத்தி
யோகத்தைத்தானுக் கைக்கி கருத்தினர் என்று
பிறிற்றதும் அபத்தவெய்யத்தம்.

ஒடியசிலுவா.—One Sylvia who wholled
—சியவாசாஸ்திரம் படித்த சிலுவா என்னும் ஒருவா
லிபன் கோதெனக்கக் கோலிப்பத்திரங்களைக்கள்
ளமாய்க்கும் போருக்குக் கைக்கில்கொடுக்கத்த
னங்காரைக்கட்டிலாஅப்பட்டுக்கேறியலிட்டபடிவ
ன் பிரமாணத்தின் கத்ததகத்தத் தப்பியோகனென
ன்ற கதை மெத்தவும் பழையதல்ல. இவர்க் கப்

பலேறிக் காரைக்காலோடி அப்பார் பிரமதேசு
செல்ல அக்கே யோக தேலியிச் கட்டாக்கச் சி
தைத்ததுக் கணினிவெற்றே இப்போதானிருந்த
னதும். இறக்குப்போது சேபுத்தியும் குப
கைப்பணமெறித் தோண்டுகொண்ட காரியிக
வனயும் கொழும்பிலிருக்கும் பெற்றார்குத் கட்டி
தனதும்.

புனக்கயிலே வர்த்தகசங்கம்.—Another
Ceylon Tobacco Company.—இலங்கையிலே
புகையிலைச்செய்கையிற் பார்ப்பும் பின்னோர்ச
கம் உண்டானது மாப்புளத்தால் அபத்தத்
கு கல்லாதோ. எத்தனை சக்கம் ஆரம்பமாறு
மில்பா மிலக்கையார்க்கே.

ஆழியிற் புதைத்தல்.—Burying in the drep.
கோதாரிப் பிராந்தகனக் கட்டிலுக்கி மறக்கக்
தானென ஆட்சேபக் தொழுக்கார்கள். கற்பித்
தான கோடுபுனைபு பிரதத்தைக் கணரிலி
றக்கது தத்ததுக் கட்டிலிட்டதை விட்டதே
தொடரும். பிரதக்கன மச்சுக்கனென மச்
கக்கன மறுவருக்கால் மோசம்கிழாதோ
என்ற ஆட்சேபக்கார்.

வங்காருகு செட்டியும்.—Chadivappa
Chetty and U. M. Bank.—ஒராமல்லே ஊட்
கோட்டைச் செட்டியுடன் சனையப்பன்செட்
கும் மோகந்தர் வங்காருக்குச் சனையடையோ
ன்று தோட்டக் இலக்டோருகக்கள் போயின.
பார் பணத்தொகையையிட வழக்கவியும்
இப்போது கைத்தேக்காயம் விட்டபட்டது ஆயி
றம் குறையுமது. வங்கார்க் இடமது வர்க்குமு
கோடுகே வறத்தேக்கி செட்டி வக்கியென்
பெருக்குள் கோட்டெல்லாம் வெளிவரவேன
ம், கையோப்பக்கள் பார்வையிப்பட்டு வேண்டு
மென்று எதிர்ப்போது தோர்த்தார். செட்டியின்
பிராத்தக மாரும் மாகாணத்திற் செல். செட்
கேசெய்ய அல்கிமேல் ந்தானுக்கு அபயமிட்
ட்டான். மற்றமுறப்பாட்டில், இவர்க்கொண்டு
வந்தவாசு முறிபிராணத்தத்துக் மாரும்வரையப்
பட்டதொன்றுதலிப்பணக்கேட்டதும் கொடுப்பத
தவறென்று ஆட்சேபிக்கி ந்தாரன் அந்நியத்தி
றெடுக்கச் செட்டிக்குவாய்ப்பார்த்துத் தற்குறைய
தனார், வங்கார்க் அபயமிட்டார். வங்கார்க்குச்செட்
டியார் பெரிசெ மூன்றகோட்டில் இலக்டது கா
த்பித்தியும் குப போனதாயும். அம்மம்ம்

இடிவிழ்ந்திருக்கல்.—Killed by lightning
—இக்கோழம்பெல மீன்பிடிக்கப்பண வனக்கார
ர் கந்துபோடுலொருவன்மேல்குபாய அவன் சட்டெ
ன்ப் பிரதமானுன்.

வடதேசம்.

விவாக உபகாரம்.—Marriage Present.—
பத்தியாலர் மகாராசாஸ்திரம் சகோதரன் விவாகம்
பண்ணத்தனம் அரசாட்சியார் காமத்தால் அ
ம்பலாவின காரியுக்கத்தர் குலப் குயம் உபகார
த்தார்.

எகிப்து.—Egypt.—உலகத்தின் பண்டா
வையென்று பெரும்பேர் பெற்ற எகிப்து பந்தச்
தால் அவதிப்படுவா என்று அச்சுக்கொள்வ
வையுயிருக்கிறது. கோவ தண்ணீரார் குறைய
றது. அத்தோட்டத்தை யானோ கட்டிக்குத் தி
ப்பிலிட்டகனோ எது யோசனையிறந்தது.

பிறதேசம்.

பவுலங்கார் சனோபதி.—General Boulau
ger.—பிராந்ததேசத்தித் தற்கால சயாதீன் அரா
சாட்சியார்க்கு விதோடியாய்ப் பிராந்தியசனக்கள்
அந்நேர்குப் பிராந்தியாய் அகநாட்டில்கவந்த
ம் பவுலங்கார் சனோபதி ரோசாதாரை என்னும்
சுற்றக்காட்டியுப்பில் விளக்கப்பட்ட வேண்டு
மென்று பிராந்தியபாளையோதாரர் தீர்மானித்தனர்.
நான் விளக்கத்தற்குச் சம்மதித்து இன்கமட்டே
ன் என்று பவுலங்கார் பவுலியதேசகாரன், அத்
தேவையாசுகரும் வேலா கம்மால் அகற்றக்கள்
னது கோட்டே கிந்தியார். பிராந்தியபாளையோ
தக் சக்கத்திலே இவரதுவிளக்கம் கடைபெற விருக்
கின்றது.

அங்கிலோ பாலிமெந்து.—The Parlia
ment.—காலத்தென்ற கோளே பிறைற என்னும்
மாகாணைய இடத்திலே அவர் பதவியு அப்பெ
ட் பிறைற என்பவரைத் தெரிவுசெய்யப் பிரயத்
தனக்கள் கடைபெறுகின்றன. பிராந்திய சபை
யிலே கோமீத்திரமர்க்குச் சபாநாயகமாய் மந்தி

தாம்பூலம் பண்ணுடன் சைவர் பிரியக் கிறிஸ்து ஆண்களும் பெண்களும் முறையே தத்தும்சென் றேத்தனம்பண்ணப்பட்ட அசனம் உட்பங்கட்கே ஸ்யுண்டியருந்நியபின்னர் ஒருவரையொருவர் வி னவிக் சந்தித்துப் பூர்த்தியினாய்க் சாயந்தரம் தத் தும் பதிசேர்ந்தனர்.

THE THREE-FOURTHS CIRCULAR.

The *Observer* has recently devoted an editorial column to this subject. The writer speaks very strongly on the matter, but probably no more strongly than all managers of school feel. The embarrassment of managers under the uncertainty whether they will get three fourths or the whole of their grants for a year can be better imagined than described. To be sure the whole was paid last year and there is every reason to expect that it will not be this, but we have no assurance of it. Many managers have large numbers of schools on their hands. In general the grants are the only funds for the schools, and if the whole should not be paid it would involve the reduction of perhaps fifty or sixty teachers under each manager to three-fourths of their salaries. Nor is it less embarrassing for small managers. Many of these are obliged to advance money on their incoming grant. If then the grant is cut down somebody is out of pocket.

But we have a complaint to make that goes deeper. This circular proceeds on a wrong theory of education. It seems to regard the manager as the beneficiary of the government. On the contrary, the government is a beneficiary of the manager. Mission bodies and private individuals are under no obligation to educate the public in secular knowledge. The missions see certain advantages in controlling education. They are willing to take this work, which properly belongs to the State, if the State will furnish them funds. Grant-in-aid schools being much cheaper than government schools, the State is willing to do it. It has made a contract—so much education for so many rupees. Then, through the Three-fourths Circular, it says to these contractors:—"Do your work and perhaps we will pay you and perhaps not." Now if the Government is insolvent and can only promise seventy five per cent on its debts it ought to try all creditors alike eat. But we are not afraid that contractors on the Railway or the public roads will be obliged to compound for threefourths their dues. There the wrong is too obvious. But by what principle is Government less bound to contractors in education than to contractors in public works?

CLEANLINESS.

Now is the time for the Board of Health to wake up and be doing. The breaking out of contagious disease here and there, reminds us of the necessity of enforcing the sanitary laws. The Board of Health has power to make bye laws as provided by an ordinance of 1862 and to have them enforced by the Magistrates. It is incumbent on that body of gentlemen, at such a time as this, to make such bye laws as they may deem necessary for the better preservation of health. In and about the places where disease has broken out, care should be taken to clean, purify, ventilate and disinfect the dwelling houses. All nuisances should be suppressed or abated. We need hardly descend into particulars. The experienced officers know their duty well. There is a good meaning in the saying "Cleanliness is next to godliness."

Cleanliness has a powerful influence on the health and preservation of the body. Cleanliness as well in our dwellings prevents the pernicious effects of dampness, of bad smells and of contagious vapours arising from substances abandoned to rot; cleanliness keeps up a free perspiration, renews the air, refreshes the blood and even animates and enlivens the mind. Hence we see that persons attentive to the cleanliness of their persons and their habitations are generally more healthy and less exposed to diseases than those who live in filth and nastiness; and it may, moreover, be remarked, that cleanliness bring with it throughout every part of domestic discipline, habits of order and arrangement which are among the first and best methods and elements of happiness.

Those who have been watching the disease since the year 1845 will bear witness to the fact that the quarters mostly swept off by cholera were unclean and filthy habitations and hamlets. The Fishers' quarters and those of oilmongers were among the great sufferers. The reason is obvious. The occupants of these places as a rule pay little or no attention to cleanly habits.

"Even from the body's purity the mind
Receives a secret sympathetic aid."

Com.

CRIME.

It is to be regretted that crime is on the increase in Ceylon. The causes that tend to this are not far to seek. Drunkenness is now spreading to a very great extent in almost all parts of this Island. More than half the number of murders, quarrels and disputes may be traced to this. It is high time that a proper check should be given to it. A very heavy tax on intoxicating liquors for some years and then a prohibition law would be the most effectual means of eradicating this crying evil from our Island.

At certain seasons the poor do not have sufficient work to support themselves. Hence many of them resort to burglary, murder and a host of other crimes. It is reasonable that relief works of general utility should be started at such times. These should be of a kind that would tend to the promotion of agriculture, such as deepening of tanks, formation of irrigating and draining canals &c. Chena cultivation which had been the chief support of thousands in the interior parts is now largely prevented under heavy penalties by Government. Means can very well be devised to allow this privilege to people in wild parts without prejudice to the Government timber interest. The oppressive grain tax ordinance should be revised and the great hardship under which the farmers cultivate their staple article of food should be ameliorated.

In these days prison life is not sufficiently rigorous. Prison labour and prison diet make the criminal live much more easily and fare more sumptuously than the ordinary villager. The following incident will not be out of place here. A prisoner who had just been liberated from jail complained to a native gentleman "that he could not live outside the jail nearly as well as when he was a prisoner." He also said "that he must do something very soon to get back into prison, as it was much better to be there than in the village." As a deterrent of crime prison life should be made more irksome and the lash as well as transportation should be instituted in many cases.

The number of our policemen should be greatly increased and they should be amply remunerated. Our Government employs about 1500 policemen "more than half of whom are employed to guard convicts and to keep order in the streets." How can this handful of men bring a large majority of criminals to justice?

In our schools moral education should receive the attention it deserves. Those schools which neglect this important branch of education hardly deserve the name and have no right to expect public patronage. The education of adults should also be taken in hand by our school managers, provision for which is now granted by the Department of Public Instruction. N. S. A.

THE PROPOSED JAFFNA RAILWAY.

Many, who have eagerly watched the various movements in support of the Railway scheme, hoped that the commencement of the construction of the Railway would be immediate, and cannot but now feel very disappointed on learning that the Railway Committee have reported unfavorably. Their report means to say that the keeping up of the Railway would be a difficulty. But as difficulties are often to be met with—assuming that the report is perfectly correct—one cannot see any reason why the scheme should not still be carried out. Never has the old saying "If there is a will there is a way" held better than in this matter. If the authorities give up the idea of proceeding with the scheme at present, they must do so under the anticipation of a time in the future, more favorable for the purpose, that is, a time in which the country will not be necessitated to meet a deficit of Rs. 75,758 a year in keeping up the above Railway. No one certainly can anticipate such a state of affairs twenty years hence or even later. So the situation will be the same hereafter as it is now. The authorities might in the distant future feel, perhaps, a greater necessity for a Railway to Jaffna and in carrying out the scheme then, would find the same results as at present surmised by the

Committee. They must then and in such case try to make up the deficit by some way or another. To do this, why cannot they now and at once open the door of energy, enterprise and wealth and transform the dull lands of North Ceylon into busy towns?

Let those if any who think that Jaffna is not worthy of having a railway recollect or consider for one moment what folks said when preparations were made for establishing a branch of the Oriental Bank in Jaffna. Many at that time thought that a Bank would be a total failure in Jaffna, a mere jungle of palmyra groves. But one on seeing its large business will be convinced that Jaffna is worthy of the accommodations enjoyed by the world round her than is supposed. The same may be said with respect to the introduction of the Electric Telegraph to Jaffna.

If I understand you rightly from your article on "Jaffna Railway" appearing in your issue of 21st March last, you seem to doubt whether the Jaffnese care much for the Railway. Sir, let me tell you that we have had ample proof of this and the Jaffnese would rather agree to an increased taxation than to be shut out from communication with the outer world; for neither the steamers which run round the coasts which run through the Island of Ceylon, have given any considerable inducement in the way of travel or commerce. We need not be surprised at this, for Hindu mothers have not yet become courageous enough to allow their sons to travel by sea and a journey by coach is rightly considered dangerous or inconvenient.

If increased taxation alone would be undesirable why, the railway fare could be raised for some years and thus the deficit could be met either by increased taxation or increased railway fare or partly by both.

As a worthy historian says that "when a civilized nation subdued one less advanced, the ultimate benefit derived by the conquered people far outweighed any temporary loss at first suffered," so we may safely say that though the Jaffna Railway would have to experience loss at first, yet it may be so trivial as to be incomparable with the ultimate benefit which North Ceylon and consequently the whole Island would derive from it.

We hope that the patriots of North Ceylon and their worthy representative, not a whit discouraged by the Report of the Railway Committee, will persevere in what they have once undertaken to do.

N. S. K.

THE CIRCUIT COURTS AND THE RESULT.

The Government issued an order some years ago, probably in the year 1879, it is said, that suitors have a right to make the necessary reference to the records of the Courts whenever it is needed, and the record keeper must allow the reference. All the records of the Mallakam Court have been removed to Jaffna and how the above order could be carried into effect, no one can say. Not infrequently at the trial of a case, the parties or their counsel have occasion to refer to certain previous records of the Court either to prove or disprove a fact but the record is not there. This is a great annoyance and disadvantage to the people. It should be borne in mind, that the present arrangement is not because there is no safe place at Mallakam court house for keeping the records. For, ever since the establishment of the court house at the place, the records were safely kept there. This matter should be re-considered by those whom it concerns to see about it. The records should be kept at the very court to which they belong.

In this connection we have to call attention to a kindred subject. The Court at Mallakam has been established with the express purpose of meeting the public convenience. The establishment has answered the purpose very well. But of late the clerks of court have been removed to Jaffna. They go to Mallakam once in a fortnight when the Magistrate holds court and on other days in the month they at Jaffna doing, however, the work of the Mallakam Court. What led to this change, we are not informed. If suitors be obliged to go all the way to Jaffna, to institute cases, cite witnesses and take all other steps, save only being present at the trials, they may as well have the trials also at Jaffna, saving to the Government the expenses of keeping a separate establishment. Com.

Printed at the Press of Strong & Asbury, Manipalay.
Published by Mr. N. Strong and A. C. Mission.